

kræve dette, har Lovgivningsmagten dermed sagt, at det er den, der vil sørge for de unge, men hvis vi skal til fra Lovgivningsmagtens Side ogsaa at drage Omsorg for de unge, kraftige, arbejdsdygtige Mænd, ser jeg ingen Del af Nationen, som er undtaget fra Statens Forsørgerpligt, og jeg tror saa, vi kommer ind paa en overordentlig farlig Vej. Der skal ikke her forlanges urimelige Ting af de unge, men der kan med de Lønninger, der gives i Øjeblikket, forlanges, at der opsøres nogen Kapital, og ved Siden deraf kan der forlanges, og det er maaske endnu vigtigere, at der opsøres Tillid i den Kreds, som den unge Mand omgaaes. Hvis den unge Mand ikke er i Stand til at rejse det, man kalder privat Kredit som Udtryk for den Tillid, hans Omgivelser, hans Familie, hans nærmeste Vennekreds, hans tidligere Husbønder o. s. v., nærer til ham, tvivler jeg meget stærkt paa, at en saadan ung Mand er skikket til denne Virksomhed. Det er det, jeg tror, man skal tænke paa, naar man taler om værdige og uværdige Hænder i denne Forbindelse.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson med en vis aabenbar Foragt talte om de forhenværende Gaardmænd, som gik ind og tog Husmandsbrug, vil jeg ganske stille spørge ham: Er det nu helt rigtigt at lægge en saa stærk Foragt i Stemmen, naar man taler om forhenværende Gaardmænd? Her i dette Land er vi jo næsten alle sammen enten Gaardmænd eller forhenværende Gaardmænd, og det, hvad enten vi bor i By eller paa Land. Det ærede Medlem, og jeg tager mig selv med, er jo ganske sikkert forhenværende Gaardmænd, forsaavidt som vi nedstammer fra forhenværende Gaardmænd, og selv om det vilde virke umiddelbart tiltalende, om Lovgivningsmagten var i Stand til at forbyde Gaardmænd at blive Husmænd, medens naturligvis det modsatte i høj Grad skulde være tilladt, tror jeg alligevel, det vil være mest formaalstjenligt, at Lovgivningsmagten i det hele taget holder sig borte fra den Klassedeling, som det ærede Medlem og hans Parti har en saa stor Øvelse i stadig at fremhæve.

Hovedformaalet med dette Lovforslag er at yde den Udstykningsvirksomhed, som her i Landet under fuldstændig frie Former er foretaget af det private Initiativ — og ærede Medlemmer maa ikke glemme, at det er denne Udstykningsvirksomhed, der, naar det skal maales op, betyder noget, har betydning og vil komme til at betyde noget — Støtte af Staten, endda en ekstraordinær Støtte, fordi Tiderne er vanskelige. At Statsmyndighederne saa med

Hensyn til de nye Brug, der oprettes med saadan Støtte, stiller Krav om, at de paa-gældende Brugere er i Besiddelse af de fornødne personlige Kvalifikationer, er paa-krævet, og andet og mere tror jeg heller ikke, det er paa-krævet, Lovgivningsmagten foretager i dette Spørgsmaal.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen udtalte, at Statshusmandsloven nu en Gang er sovet ind — og det var efter hans Mening ikke nødvendigt at vække den op igen —, beklager jeg, at det ærede Medlem glemte at oplyse, hvorfor Statshusmandsloven er sovet ind. Jeg skal da tillade mig at supplere det ærede Medlems Udtalelser med at sige, at denne Lov er sovet ind, fordi den under Krigsaarene og indtil nu er blevet saaledes aflagt, at den i Virkeligheden var ganske ubrugelig, og det er simpelthen dette Forhold, Forslaget søger at raade Bod paa. Det er min Overbevisning, at naar de Beløb, denne Lov stiller til Raadighed, blot staar i et rimeligt Forhold til de til enhver Tid paa-krævede Beløb til nye Brugs Oprettelse, saa skal det nok vise sig, at denne Lov er lysvaagen og fremdeles kan faa meget stor Betydning for hele vor Udstykningsvirksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen udtalte, at det var ganske utænkeligt, at man om 10 Aar skulde finde en Minister og en Rigsdag, der kunde tænke paa at kræve hele Beløbet forrentet, selv om det var gaaet godt for de 90 pCt. af Brugerne, men, føjede det ærede Medlem til — og dette forekommer mig ret betænkeligt, selv om det i og for sig er fuldkommen rigtigt —, det er maaske nok muligt, at der vil blive krævet forrentet noget mere end de 6 000 Kr., som nu kræves forrentet. Jeg skal ikke profetere om, hvilken Rigsdag eller Minister der sidder om 10 Aar; jeg tror ogsaa, det vilde være ganske ørkesløst, det maa vi lade Udviklingen afgøre. Men derimod finder jeg Grund til at beklage, at man opretter Brug og sætter Mænd ind, der stifter Familie og skal leve af saadanne Brug og skal være afhængige af — jeg maa maaske bruge det Udtryk: spekulere i, hvilken Minister og Rigsdag der sidder om 10 Aar. Jeg anser det for at være noget af det allervigtigste ved et saadant Forslags Udarbejdelse, hvordan Vilkaarene er for dem, der kommer til at arbejde med disse Brug, at det lægges saaledes til Rette, at de har Foden paa fast Grund. Jeg tror, det vilde være nyttigt, om ærede Medlemmer, der beskæftiger sig med denne Lovgivning — og de Forhandlinger, der er førte i denne Uge, har jo vist, at det er et Spørgsmaal, der i høj Grad inter-